

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: nezl. **T. F. P.**, zastoupený zákonnou zástupkyní PhDr. H. P., proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/7, Praha, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu k žádosti zákonné zástupkyně žalobce ze dne 15. 9. 2017 o částečné uvolnění žáka z vyučování předmětu estetická výchova výtvarná, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2018, č. j. 3 A 114/2018 - 32,

t a k t o :

- I. Žádost o prominutí zmeškání lhůty k doplnění kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení, kterým Městský soud v Praze stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zamítl jeho žádost o ustanovení zástupce. Společně s podáním neodůvodněné (blanketní) kasační stížnosti stěžovatel požádal též o ustanovení zástupce z řad advokátů za účelem jejího doplnění. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. 1. 2019, č. j. 1 As 17/2019 – 9, zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil a vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení. Současně jej poučil o následcích nevyhovění této výzvě. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 4. 2. 2019.

[2] Stěžovatel na usnesení zareagoval doplněním kasační stížnosti podaným k soudu dne 5. 3. 2019 spojeným s žádostí o prominutí zmeškání lhůty, která uplynula dne 4. 3. 2019. Stěžovatel tvrdil, že nedodržení lhůty způsobila zdravotní nezpůsobilost jeho zákonné zástupkyně.

[3] Vzhledem k tomu, že stěžovatel své tvrzení nijak nedoložil, soud nemohl náležitě posoudit, zda skutečně došlo ke zmeškání lhůty z vážných a omluvitelných důvodů. Vyzval proto stěžovatele usnesením ze dne 27. 3. 2019, č. j. 1 As 17/2019 - 19, aby doložil svá tvrzení o důvodech, pro které zmeškal lhůtu k doplnění kasační stížnosti.

[4] Stěžovatelova zákonná zástupkyně na výzvu soudu reagovala sdělením ze dne 3. 4. 2019. V něm uvedla, že nedodržení lhůty způsobil její nepříznivý zdravotní stav poté, co se dne 26. 2. 2019 od své obhájky (která dne 25. 2. 2019 studovala trestní spis) dozvěděla, že podle posudku psychiatra trpí *údajně* duševní poruchou mající za následek úplné vymizení ovládací schopnosti a částečné vymizení rozpoznávací schopnosti, což vedlo orgány činné v trestním řízení k závěru o její nepřičetnosti. Taková informace pro ni byla šokující, protože ji nečekala a protože pro ni i stěžovatele může mít dalekosáhlé následky (zásah do rodičovských práv v probíhajícím opatrovnickém řízení). Tato skutečnost zákonnou zástupkyni několik dní „paralyzovala“, takže se z důvodu nepříznivého zdravotního stavu nebyla schopna soustředit a dělat vše, jak by byla schopna za normální situace. Není běžné dozvědět se, že člověk trpí duševní nemocí vedoucí k jeho „nepřičetnosti“. Zákonná zástupkyně se domnívá, že za takto výjimečné situace lze jednodenní zmeškání lhůty k doplnění kasační stížnosti prominout. Jak je soudu známo z jeho činnosti, nemá ji kdo při výkonu povinností zákonného zástupce zastoupit (absence druhého rodiče).

[5] Podle § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), platí: *„Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.“* Podle § 40 odst. 5 s. ř. s. může předseda senátu *„z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon.“*

[6] Žádosti o prominutí zmeškání lhůty stanovené soudem stěžovateli v souladu s § 106 odst. 3 větou první s. ř. s. k odstranění vad kasační stížnosti (aniž by stěžovatel využil možnosti požádat včas o její prodloužení ve smyslu třetí věty téhož odstavce), lze tedy vyhovět jen za následujících podmínek: (a) účastník řízení zmeškal úkon, k němuž je subjektivně legitimován, (b) návrh na prominutí zmeškání lhůty podal do dvou týdnů po odpadnutí překážky, (c) s návrhem na prominutí spojil zmeškaný úkon, (d) důvod musí být omluvitelný (např. nemoc či z jiných vážných objektivních příčin), (e) pokud má stěžovatel zástupce a zmeškaný úkon měl a mohl učinit zástupce, musí se důvod zmeškání týkat tohoto zástupce (blíže viz rozsudek ze dne 28. 7. 2005, č. j. 2 Afs 95/2005 - 110). Je třeba doplnit, že posledně citovaný rozsudek sice uvedl jako příklad omluvitelného důvodu nemoc, nelze se však domnívat, že tímto omluvitelným důvodem je jakákoliv zdravotní indispozice, ale pouze taková, která skutečně brání v učinění určitého procesního úkonu. Důkazní břemeno nese v tomto případě ten, kdo se domáhá prominutí zmeškání lhůty (rozsudek ze dne 27. 4. 2012, č. j. 8 As 13/2012 – 38).

[7] V nyní souzené věci je sporné naplnění podmínky pod písmenem (d). Stěžovatelova zákonná zástupkyně žádost zakládá na tvrzené o své zdravotní nezpůsobilosti. K výzvě soudu upřesnila, o jakou zdravotní nezpůsobilost se mělo jednat a jaké byly její příčiny (paralýza zákonné zástupkyně způsobená zjištěním obsahu znaleckého posudku). Je však nutno zdůraznit, že tato svá tvrzení nijak nedoložila (ač k tomu byla soudem vyzvána) a současně podle soudu nešlo o takový druh zdravotní indispozice, který by zákonné zástupkyni skutečně bránil v učinění procesního úkonu. Zákonná zástupkyně netvrdila, že by musela vyhledat pro svůj aktuální psychický stav lékařskou pomoc, nedoložila žádnou lékařskou zprávu, která by osvědčila její tvrzení o natolik závažném stavu, který by jí bránil v běžném fungování. Je třeba též doplnit, že tvrzená zdravotní indispozice zákonné zástupkyně netrvala po celou měsíční lhůtu k doplnění kasační stížnosti (ale posledních sedm dnů); i pokud by její tvrzení o nemožnosti „normálně fungovat“ měl soud za prokázaná, měl stěžovatel stále dostatečný časový prostor k odstranění vad svého návrhu.

[8] Soud chápe, že určitý typ informací (např. o vlastním zdravotním stavu) může v člověku vyvolat velkou psychickou nepohodu; i přesto soud v posuzované věci nemohl s přihlédnutím k nijak nedoloženým tvrzením stěžovatelovy zákonné zástupkyně dospět k jinému závěru, než že tato nedoložená tvrzení nejsou tak závažná, aby mohla představovat omluvitelný důvod vedoucí k prominutí lhůty k doplnění kasační stížnosti.

[9] Soud proto uzavírá, že stěžovatel nedoložil žádné omluvitelné důvody pro prominutí lhůty k doplnění kasační stížnosti. Soud proto jeho žádost zamítl (výrok I.). Vzhledem k tomu, že stěžovatel neodstranil v soudem stanovené lhůtě vady kasační stížnosti (a lhůta nebyla prominuta), rozhodl soud současně podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. o jejím odmítnutí.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu